

Paprazník

Noviny
obce Papradno

Ročník XII

4/2014

december

Štvrťročník

Miroslav Košút

Hora v zime

Na to predstavenie

sa zišli všetky stromy z okolia.

Mne,

vychádzajúcemu na lúčku

vidiac ich biele kostýmy

na bielom javisku,

nezostalo nič iné,

iba zatlieskať.

Vianoce sú tu

Tešíte sa? Že ani nie, lebo veď času je málo a ešte nemám poupratované, umyté okná, napečené... Sú to síce dôležité činnosti, no nemali by byť jediné, veď aj bez nich Vianoce budú.

Adventný veniec nie je iba peknou výzdobou, ale mal by rodinu spájať pri spoločnej modlitbe a zdieľaní sa. Pekne uprataný a vyzdobený dom by nás nemal vyčerpať natoľko, aby sme si nenašli čas na svojich blízkych. A keď budeme piecť koláčiky spolu s deťmi či vnúčatkami, tak pečenie nebude možno také dokonalé, ale koľko pekných chvíľ spolu zažijeme!

Želáme vám nech počas celých Vianoc vládne vo vašich príbytkoch rodinná pohoda a vianočná láska. Nech ste v novom roku 2015 zdraví a nájdete radosť v každom dni.

Vaša redakcia

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,

už len vyblednuté, otrhané predvolebné letáky na stĺpoch nám pripomínajú komunálne voľby a ja by som vám chcel poďakovať za vašu podporu. Výsledok ma povzbudil do ďalšej roboty a ukázal, že je vás väčšina, čo pozitívne hodnotí to, čo sme za ostatné volebné obdobie v Papradne urobili. Verím, že novozvolení poslanci si uvedomujú zodpovednosť voči voličom, ktorí im svojimi hlasmi prejavili svoju dôveru. Tento mandát by nemal byť iba o účasti na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Urobím všetko pre to, aby sme s obmeneným obecným zastupiteľstvom vytvorili dobre fungujúci stroj, ktorý bude obec ťahať tým správnym smerom a vytvoríme krásnu dedinu plnú ľudí, ktorí sa dokážu stretávať aj pri zábave aj pri robote a pomôcť jeden druhému.

Vo finále

Momentálne finančne ukončujeme všetky projekty, ktoré sme tento rok realizovali, čakáme na kolaudáciu vodovodu v časti Zboranovce a teším sa, že sa nám podarí napojiť dom Jozefa Belušika na tento vodovod ešte do Vianoc, lebo táto rodina si to ozaj zaslúži.

Budova obecného úradu, výrub stromov

Ešte máme maličkú nádej na schválenie projektu zateplenia obecného úradu, ktorý som spracoval a stihol podať na Environmentálny fond. Budova by si už zaslúžila novú fasádu a aj rekonštrukciu strechy, nakoľko poškodené ostrešie a odkvapový systém

Tradičná papradnianska zabijačka s klasickým opaľovaním ošipanej v slame nechýbala ani na tohoročných hodoch. Viac na strane 5.

spôsobuje vlnutie obvodových múrov budovy. Dokončujeme aj výrub chorých a poškodených stromov v obci a aj okolo cesty smerom na Podjavorník. Drevná hmota je spracovaná na štiepku. S firmou Biotimber, ktorá tento výrub realizuje sme dohodnuli, že po zúčtovaní nákladov na výrub a spracovanie bude zisk prevedený na účet obce a nakúpime novú výsadbu drevín. S vedením futbalistov sme sa dohodli, že peniaze, ktoré boli určené na vybudovanie WC na ihrisku použijeme na dokončenie bezdrôtového rozhlasu, aby sme ich dokázali využiť ešte tento rok, nakoľko výstavbu WC tento rok už nestihnú. Suma na tento účel bude rozpočtovaná do budúročného rozpočtu.

S odpadmi sú problémy stále

Trochu mám obavy ako bude fungovať zber komunálneho odpadu v zimnom období pri väčšej snehovej nádielke s našim obecným zberným autom, ale pri troche trpezlivosti a tolerantnosti to snád zvládneme. Na základe vašich požiadaviek o dokúpenie popolnice sme prerátali reálne náklady na takúto popolnicu a schválením dodatku k VZN obce o nakladaní s odpadmi, si bude možné popolnicu dokúpiť. Cena za vývoz + skládka + zákonný poplatok na skládke je 32 € za celý rok (27 vývozov). Je to až na

Pokračovanie na str. 2

Prvé rokovanie

Ustanovujúce zasadanie Obecného zastupiteľstva obce Papradno sa uskutočnilo 10. decembra 2014 v kinosále KD Papradno. Po slávnostnom otvorení a odobrení výsledkov volieb predsedov miestnej volebnej komisie, zložil starosta a novozvolení poslanci sľub. Starosta obce poveril Ing. Vieru Zboranovú za zástupcu starostu obce Papradno. Vykonávateľmi sobášnych obradov boli zvolení: Ing. Roman Španihel, Ing. Viera Zboranová a Bc. Erika Piačková. Bolo schválených 5 komisií OZ. Za predsedu komisie pre občianske záležitosti bola zvolená Ing. Viera Zboranová, predsedom komisie kultúrnej Oľga Klabníková, predsedom komisie majetkovej Daniela Smädišová, predsedom stavebnej komisie Roman Váchalík a predsedom komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov Ing. Viera Zboranová. Zápisnice z rokovaní OZ obce Papradno budú zverejňované a sprístupnené občanom na webovej stránke obce – www.papradno.sk.

Slovo starostu

Pokračovanie zo str. 1

neuverenie, ale máme v obci aj takých ľudí, ktorí si ešte popolnucu nezakúpili a týmto ich chcem vyzvať, aby tak urobili, nakoľko takýmto konaním porušujú Zákon o odpadoch a tiež VZN obce a keď si niekto nevie uvedomiť svoje povinnosti, pristúpime k postihom. Tiež sa rozum pozastavuje nad správaním ľudí, ktorí dokážu odhodiť vrece s odpadkami z domu k zberným nádobám na plasty a sklo. Vreće roztrhajú psi a po dedine sa nám povaľujú zašpinené plienky, zbytky z jedál a podobné veci. Aj toto sme schopní urobiť.

Parkujme na svojom

V súvislosti s prichádzajúcou zimou a ohňňaním snehu by som vás chcel poprosiť o parkovanie vo dvoroch, kde autá majú byť zaparkované počas celého roka, no v Papradne máme s tým stále problémy aj napriek tomu, že niektoré prípady už riešila aj polícia a do budúcnosti naďalej bude, lebo niektorí ľudia fakt musia dostať pokutu, aby si uvedomili, že robia niečo, čo obmedzuje ostatných.

Roboty máme dosť

Budúci rok sa budeme musieť zamerať na našu základnú školu, kde je kanalizačný systém z toaliet v stave rozpadnutia. Tu sa ukazuje pravdivosť príslovia

„Minulosť ťa raz dobehne“. Veľa ľudí, ktorí sa podpísali pod petíciu na zastavenie presunu materskej škôlky do budovy ZŠ sa ospravedlňovali, že ich to mrzí, ale bolo im to inak povedané a uznali, že premiestnenie je dobrý nápad. Ak chceme udržať v obci škôlku aj školu, skôr či neskôr to musíme urobiť. V pohode by fungovali tri škôlkarske triedy v budove školy. Takouto kapacitou by škôlku mohli navštevovať všetky deti rodičov, ktorí to potrebujú a v neposlednom rade financie, ktoré dávame do dvoch budov, by v jednej umožnili aj lepšie finančné ohodnotenie zamestnancov. Do rozpočtu obce by som chcel aj na budúci rok zahrnúť položku na opravu miestnych komunikácií, nakoľko tu máme ešte dosť takýchto úsekov, ktoré vedú k rodinným domom a slušnú prístupovú cestu tiež potrebujú. Na základe záveru šetrenia na Okresnom úrade Životného prostredia v PB, kde nás niekto nahlásil, že vytvárame smetisko za školou, obec musí zriadiť v budúcom roku oficiálny zberný dvor v zmysle projektu, ktorý sme mali týmto úradom schválený ešte v roku 2011 a chceli sme ho riešiť z eurofondov, no výzva bola zrušená.

Ďakujem mnohým

Na záver úprimné poďakovanie našim futbalistom a dobrovoľným zložkám, ktoré vzorne reprezentujú obec. Tým ľuďom,

Komunálne voľby 2014

Tak sme rozhodli

Výsledky komunálnych volieb 2014 sú už známe. Ak uspeli vaši favoriti, tak ste možno spokojní. Ale tým by to pre nás občanov nemalo na najbližšie štyri roky končiť. Je dobre sa aspoň občas zúčastniť zasadnutí obecného zastupiteľstva, aby sme vedeli, či tí naši volení zástupcovia naozaj zastávajú naše záujmy.

Želáme starostovi a novému obecnému zastupiteľstvu, aby dokázali plniť predsavzatia, s ktorými kandidovali. Aby sa nebáli „pobiť“ za svoje presvedčenie, no nech majú na zreteli, že to ich presvedčenie by malo byť nie pre ich dobro, ale pre dobro všetkých či aspoň väčšiny ľudí v obci.

Komunálnych volieb sa v Papradne z celkového počtu 2120 zapísaných voličov zúčastnilo 1091 občanov t.j. 51,46%.

Výsledky komunálnych volieb v Papradne 15. novembra 2014

Starosta obce

1. **Roman Španihel**, Ing., 43 r., starosta obce Papradno, SMER-SD – 889 hlasov

Poslanci obecného zastupiteľstva:

1. **Viera Zboranová**, Ing., 43 r., manažérka-ekonómka, nezávislý kandidát – 493 hlasov
2. **Daniela Smädišová**, 49 r., živnostníčka, SMER-SD – 488 hlasov
3. **Anna Beníková**, 57 r., SHR, SMER-SD – 417 hlasov
4. **Oľga Klabníková**, 54 r., zdravotná sestra, SMER-SD – 403 hlasov
5. **Roman Váchalík**, 37 r., vodič, SMER-SD – 287 hlasov
6. **Peter Tarožík**, Mgr., 39 r., požiarny technik, SIEĽ – 260 hlasov
7. **Erika Piačková**, Bc., 44 r., ekonómka, SMER-SD – 258 hlasov
8. **Ivan Macháč**, 39 r., operátor stavebnej výroby, SIEĽ – 254 hlasov
9. **Peter Žilinčík**, Mgr., 39 r., štátny zamestnanec, SIEĽ – 254 hlasov

ktorí sa podieľajú na napredovaní Papradna. Návštevníci z okolia, ktorí sa prišli zabaviť na naše Ondrejovské hody, obdivovali naše nové námestie a tiež pekné nové cesty, čo nasvedčuje tomu, že smerovanie obce je správne. Za spoluprácu na hodoch chcem poďakovať nášmu pánovi farárovi, Podžiaranu, poľovníkom, hasičom, poslankyniam OZ, zamestnancom OÚ, sponzorom a všetkým, ktorí sa na nich podieľali. Srdečne vás pozývam na uvítanie Nového roka, ktorý plánujeme v priestoroch amfiteátra pri hudbe, varenom vínu a krásnom ohňostrojí.

K prichádzajúcim Vianociam, ktoré dnešná doba posúva z tej duchovnej podoby do komerčnej, vám prajem, aby to duchovno vo vašich príbytkoch zvíťazilo, aby ste ich prežili v kruhu blízkych ľudí a rodiny, vtedy budú šťastné a veselé. Do Nového roka 2015 vám prajem pevné zdravie, pracovnú a rodinnú pohodu.

Ing. Roman Španihel
Starosta obce

POĎAKOVANIA občanom Papradna

Ďakujem za prejavenú dôveru v komunálnych voľbách 2014, zároveň želim všetkým príjemné prežitie vianočných sviatkov, veľa zdravia, šťastia, lásky a spokojnosti v novom roku.

Nezávislá kandidátka
Ing. Viera Zboranová

Novozvolení poslanci **Oľga Klabníková, Danko Smädišová, Anna Beníková, Erika Piačková a Roman Váchalík**, ktorí kandidovali s podporou strany SMER-SD, ďakujú za prejavenú dôveru vo voľbách.

Kandidáti strany SIEĽ Mgr. **Peter Tarožík, Ivan Macháč** a Mgr. **Peter Žilinčík** ďakujú spoluobčanom za prejavenú podporu a zvolenie za poslancov OZ.

V našej obci

Bolo

25. októbra

Sobotňajšie popoludnie v KD patrilo skôr narodeným spoluobčanom. Kytičku piesní a tancov pripravili deti z MŠ, ZŠ a pozdrav priniesli aj folkloristi z Podžiaranu.

1. a 2. novembra

Jesenný víkend na Papradnianskej doline sa niesol v duchu poľovníckych hodov, na Kolibe v Papradne chutne navarili a harmonikári sa postarali o príjemnú náladu.

29. novembra

Papradnianské hodovanie sa začalo už tradične zabíjačkou, viac na str. 5.

5. decembra

navštívil našu obec Mikuláš. Prvé zastavenie mal v materskej škole, prešiel do základnej a keďže všetky deti boli dobré, tak veselo obdarovával. Darčeky a sladkosti sa ušili aj dospelým v Centre sociálnych služieb – JAVORNÍK (v domove dôchodcov) a najmä v podvečer a večer v rodinách.

6. a 7. decembra

mikulášsky víkend pokračoval. Na Kolibe sme boli svedkami dedinskej zabíjačky, nenechal si ju ujsť ani Mikuláš a jeho sprievod. V M-bare pokračoval tiež mikulášsky víkend dobrou hudbou, pri ktorej prítomní ochutnávali výborný punč. V piatok hral a spieval folklórny súbor Bystričan. V sobotu sa večer niesol v tónoch gitarovej hudby. Na pravú zabíjačku nezabudli ani v Bowling Fune. Náladu všetkým spríjemnil na ľudovú nôtu Rišo Macháč a návštevníci si pochutnávali na zabíjačkovej kapustnici, pečenom mäsku a iných dobrotách.

7. novembra

spríjemnil nedeľňajšie popoludnie organový koncert v rímskokatolíckom kostole.

14. decembra

sa v kinosále KD prezentovali žiaci ZŠ Papradno na vianočnom koncerte.

Bude

26. decembra

M – bar Restaurant pozýva priaznivcov dobrej hudby do estrádnej sály KD na Štefanskú zábavu. Do tanca hrá DJ Vicena.

31. december

priaznivci turistiky sa môžu zúčastniť **výstupu na Bukovinu** v susednom Brvništi a pred polnocou **vedenie obce pozýva na spoločné ukončenie roka 2014**. Od 22. hodiny sa budeme pred obecným úradom a pred amfiteátrom spoločne zabávať. Bude pripravená videoprojekcia, vystúpením sa bude prezentovať skupina The Elections In The Deaftown, v ktorej hrajú chlapi z Papradna a Brvnišťa, mládež poteší DJ BO a o polnoci privítame nový rok 2015.

17. januára

starosta obce a poslanci OZ pozývajú na **Obecný ples**. O hudobnú produkciu sa postará skupina ARETIC, hosťom bude Allan Mikušek a folklórna skupina Považan.

31. január

prijmite pozvanie na tradičný **Školský ples**. Pekný program, občerstvenie a hudobná skupina EXCELLENT prispeje k dobrej nálade.

14. februára

si budeme pred pôstom užívať veselosti a **fašiangovať**. Po už tradičnom sprievode masiek sa stretneme na večernej zábave.

Matričné okienko

* Víťame vás

Andrej Pacúch	7. 10.
Matúš Jánošík	9. 10.
Roland Koban	26. 10.
Miroslav Belušik	1. 11.

Zomreli

Helena Brezničanová (1926)	9. 7.
Dušan Balušik (1960)	27. 10.
Matilda Žilinčíková (1936)	16. 11.
Kamila Husáriková (1939)	21. 11.
Jozef Kochrda (1953)	22. 11.

Zlatá svadba

13. 11.

Jozef Macháč
a Vilma, rod. Harišová

Diamantová svadba

11. 11.

Izidor Zboran
a Filoména, rod. Zdurjenčíková

Vystúpenie folklórnej skupiny Bystričan v M bare.

Mikuláš a jeho pomocníci na návšteve v našej obci.

Ondrejovské hody

Sv. omše počas Vianoc

Papradno

25. decembra

00:00 (polnočná)
6:00 (pastierska)
10:30 (slávnostná)

26. decembra

7:40
31. decembra
16:00 (poďakovanie na konci roka)

1. januára

7:40, 10:30

Brvnište:

24. decembra – 24:00
25. decembra – 9:00
26. decembra – 9:00
1. januára – 9:00

POĎAKOVANIE

Touto cestou sa chceme srdečne poďakovať starostovi obce Romanovi Španihelovi a predchádzajúcemu obecnému zastupiteľstvu za poskytnutie finančnej výpomoci na nákup jednorazových plienok v hodnote 350 € pre naše ťažko zdravotne postihnuté deti. Zároveň chceme vyjadriť aj svoju vďaku za zavedenie pre nás tak potrebného obecného vodovodu v časti obce „Múdry grunt“.

Jozef a Elena Belušikovi

* Potrebujete pomocť s operatúrou svojich blízkych?
č.t.0902/258444

Rodina – prežitok či budúcnosť?

Sme svedkami toho, že v súčasnosti sa začína nebezpečne hovoriť o rodine ako o inštitúcii rôznych podôb a vzťahov. Je nám to predkladané ako cesta pokroku. Médiá sa nás snažia presvedčiť, že sme netolerantní, keď trváme na tradičných hodnotách a princípoch rodiny. Tento Boží poriadok pre muža a ženu totiž v spomínanej „ceste pokroku“ nemá miesto.

Cítíme, že visia nad nami veľké otázky: Budeme môcť ešte bez obáv vyslovovať slová *otec, mama?* Či dokonca *muž a žena?* Budú sa musieť aj u nás rodičia báť postihu za to, že nechcú, aby sa ich deti zúčastnili sexuálnej výchovy, ktorú nepovažujú za správnu? Budeme sa musieť báť otvorene povedať svoj názor, ktorý nekorrešponduje s „pokrokovými“ metódami a praktikami? A rodinu odložíme do archívu?

Pápež František – napriek všetkému uznávaná autorita dnešnej doby – pred pár dňami v príhovore na pôde Európskeho parlamentu okrem iného povedal: „Dať nádej Európe neznamena len uznať ústredné postavenie ľudskej osoby, ale tiež zahŕňa podporovanie jej talentov. Ide teda o investovanie do nej, a do priestorov, kde sa jej talenty rozvíjajú a prinášajú ovocie. Prvou oblasťou je iste oblasť výchovy, počnúc rodinou, základnou a cennou bunkou každej spoločnosti. Rodina jednotná, plodná a nerozlučiteľná prináša so sebou základné prvky pre to, aby sme dali nádej budúcnosti. Bez takéhoto pevného základu bude výsledkom stavenie na piesku, so závažnými sociálnymi dôsledkami. Na druhej strane, zdôraznenie významu rodiny nielen pomáha dať perspektívy a nádej novým generáciám, ale aj mnohým starším ľuďom, často núteným žiť v podmienkach osamelosti a opustenosti, pretože už niet viac tepla rodinného krbu, schopného ich sprevádzať a podporovať.“ – Pápežov príhovor bol odmenený dlhotrvajúcim potleskom. Nezostane však len pri tom potlesku? Bude dosť tých, ktorí dokážu brániť rodinu v Európe či na Slovensku proti vplyvom, ktoré ju chcú zničiť?

Sme povolani – dnes možno viac než kedykoľvek predtým – vydať svedectvo o rýdzosti našej viery. Našťastie v našej farnosti sú mladí ľudia, ktorí napriek tlaku okolia majú odvahu uzatvoriť manželstvo podľa Božieho poriadku a chcú tak vychovávať aj svoje deti. Ak zostaneme verní Kristovi a jeho Cirkvi, nemusíme sa báť. Cirkev ustála už ne jeden ťažký boj; ustojí aj teraz.

Prosme Pána Boha, aby požehnal našu farnosť i celé Slovensko darom dobrých kresťanských rodín a aby nám všetkým dal silu i odvahu brániť rodinu ako základnú bunku spoločnosti ničím nenahraditeľnú.

Jozef Hlinka, farár
www.papradno.fara.sk

Hodovú svätú omšu celebraval vdp. Miroslav Oprchal.

Advent je čas na stíšenie sa. Niekoľko pekných chvíľ v spoločnosti Marcela Kapala, Lucie Dianovej a Mariána Marčeka a hudby majstrov v ich podaní sme mali možnosť prežiť 7.decembra v Rímskokatolíckom kostole sv.Ondreja v Papradne. Pri tónoch organu a huslí sme zabudli na starosti všedných dní. Organový koncert bol venovaný spomienke na nášho organistu Ignáca Lališa.

Čas dozrievania

Televízne obrazovky lákajú nás divákov na rôzne top programy. Často predstavujú ľudí zo sveta show biznisu, tzv.celebrity, ktoré sa stávajú pre mnohých divákov vzorom. Najmä mladí ľudia sa im chcú čo najviac podobať. S pelom nevinnosti na tvári ešte netušia akú skutočnosť zakrývajú drahé šaty, kozmetické úpravy či reklamné krémy. Nevedia o tom, že za leskom zovňajšku sú týždne diét, tvrdého odriekania, síz, často straty zdravia, na najmä týždne hazardu s drahocenným časom a s osobnou slobodou. Vábivý spev morských sirén znie ich ušiam veľmi láskavo a preto mu len ťažko odolávajú.

Evanjelisti, ktorí žili s Ježišom, ponúkajú iný pohľad a iný vzor, keď uvádzajú slová svojho Majstra: „Veľbím ťa Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci ukryl pre veľkými, ale maličkým si ich zjavil...“, „Ak nebudete ako deti...“ a „Nechajte maličkých prísť ku mne...“.

Do zmyslu týchto výrokov Pána Ježiša som hlbšie prenikla minulú sobotu. Kým brat a švagriná pracovali na geometrickom pláne chatky, vybrala som sa s ich deťmi na prechádzku. Synovec Lukáško chcel spolu so mnou povoziť v kočičku svoju sestričku Terezku. Tá za spevu vtákov rýchlo zaspala. Ja a Lukáško sme debatovali na rôzne témy. Slničko si všimlo, že je nám spolu dobre a tak zlatými lúčmi silnejšie oteplilo naše úsmevy. Cestou naspäť sa blízko spomínanej chatky Terezka pomrivila v kočičku a zobudila sa. Chvíľku

pozerala okolo seba na neznáme prostredie. Lukáško obskokoval okolo nej, pekne sa jej prihovára, tak ako to robí vždy, keď príde zo školy domov. Len čo Terezka počuje jeho hlas, radostne nahlas hmká a hlavičku dokáže neuveriteľne otáčať všetkými smermi za ním. Teraz akoby ho ani nepoznala. Ústa začala krivať do plaču, veľké modré očka červeneli po okrajoch a z jej tváre sa jednoznačne dalo prečítať: „Kde sú moji rodičia?“

Tí nás už zbadali a mamička s veľkým úsmevom kývala Terezke. Ale ona si vybrala ocka, ktorý telefonoval. Tiež jej zakýval, aby vedela, že ju vidí.

Držala som ju v náručí. Zmobilizovala všetky sily a neúnavne sa ťahala za ním, akoby mu chcela povedať: „Nevidíš, že som to ja, tvoja Terezka!“ Uspokojila sa až vtedy, keď ocko dotelefonoval a ona sa ocitla v jeho náručí. Mocným objatím mu prejavila bezvýhradnú dôveru a lásku. Jej tváričku ožiaril podmanivý šťastný úsmev, ktorý teraz už rozdávala aj nám okolostojacim. To všetko som si dosýta vychutnávala ako sladučké dozreté hrozno.

Pane, ďakujem ti, že si odhrnul závoj spred mojich očí, aby som lepšie pochopila, prečo nám dospelým dávaš za vzor maličkých. Tých zreých v dôvere i v láske. Prosím, udeľ všetkým milosť dôverovať Ti ako deti a precítiť šťastie a istotu v objatí milujúceho Otca. Kiež sa tak stane v celom našom bytí.

Mária Gáboriková

Ako sme na Ondreja hodovali...

Tohtoročnou novinkou Ondrejovských hodov bolo rozšírenie stánkového predaja, kde mali možnosť prezentovať sa nielen šikovní obyvatelia Papradna, ale aj tí ostatní zo širokého okolia. Mohli sme obdivovať úžasné výtvary z medovníkov, kalendáre, bylínkové čaje, vianočné ozdoby ako guľky, svietniky, vence, domčeky či anjelikov a predmety z rôznych dekoratívnych materiálov – zo skla, z dreva a iných, pomaškrtli sme si aj na vianočných obličkách. Nechýbali ani výrobky žiakov ZŠ Papradno – rôzne dekoračné predmety s vianočnou tematikou. Ľudia si pochutnali na tradičných papradňanských dobrotách – na krúpnej babe, „kabáčoch“, kapustnici, jeleňom guláši, zabíjačkových špecialitách, koláčoch všetkého druhu, a keďže bolo chladno, zahrievali sme sa vareným vínom, sliovicou i medovinou.

Popoludní sa po sprievode od kultúrneho domu v zastúpení hasičov, poľovníkov a folkloristov na čele s pánom farárom a ministrantmi začala slávnostná svätá omša v Kostole sv. Ondreja, ktorý je patrónom našich hodov. Omšu celebraval vdp. Miroslav Oprchal, ktorý bol kaplánom v našej farnosti v rokoch 1990-1992.

V kinosále kultúrneho domu, kde sme sa takmer ani nepomestili, bol pre nás pripravený trojhodinový kultúrny program. Vystúpila FSK Podžiaran a hudobná skupina Kortina. Cenu starostu obce si tento rok prevzali: **Ing. Stanislav Lališ** za obetavú prácu s mládežou a dlhoročné vedenie TJ Žiar Papradno a **Klub turistov Papradno** za vynikajúci príklad využívania voľného času, zveľaďovania obce, pri ochrane okolitej prírody a prírodných pamiatok obce. Program zaklincovala scénka „Nakukač“ v podaní Podžiarancov a tí, ktorí vydržali až do samého konca, sa dočkali aj záverečnej piesne „Papradno, Papradno“. Potom nasledovalo vyžrebovanie tomboly.

Večer sme sa zabávali v estrádnej sále KD, do tanca nám vyhrávala Hudobná skupina Extra. Na svoje si prišli staršie aj mladšie ročníky. O polnoci zástupcovia Slovenského Červeného kríža vylodovali tombolu a zábava trvala ďalej až do bieleho rána.

Ďakujeme všetkým zúčastneným, organizátorom podujatia, sponzorom a v neposlednom rade aj tým, ktorí zareagovali na našu výzvu z minulého čísla Polazníka, a obohatili tak naše hodové slávnosti. Bolo výborne, tešíme sa opäť o rok!
(dpm)

Ondrejovské hody v našej obci aj tento rok odštartovali skoro ráno už tradične pravou papradňanskou zabíjačkou, vyhrávala nám pri tom Dychová hudba Mošteňanka. Naším očiам ulahodili nádherné podomácky zhotovené výrobky.

PAPRADNO KEDYSI a DNES

Betlehemci

Roky nad nimi letia, ale betlehemcom akoby roky nepribúdali. Zrelých mužov nahradia chlapi a mládenci, ale keď sa na Štedrý deň pred našimi dverami ozve: *Od Betlehema neďaleko, na jednom kopci vysoko tam valasi bývajú, tam sa stáda pásajú, akoby čas zastal.* Vpúšťame do príbytkov kolední-

kov a s nimi aj pokoj a žičenia Vianoc: *Pochválený buď Kristus. Vinšujem vám na tieto Vianočné sviatky, ktorých ste sa dočkali, veľa zdravia, šťastia, pokoja celej rodine.* Vypočujeme si s dojatím starodávny príbeh valachov, ktorí prišli zaspievať narodenému Ježiš-

kovi: *Glória, pastieri vstávajúte, na cestu sa dajte do Betlehema. Glória, buď sláva, na nebi vzdávaná. Pokoj ľudom buď na zemi, medzi vernými kresťanmi i medzi nami.* Vstúpil k nám, mocný pán, spasiteľom nazvan, vstúpil k nám práve o polnoci, predivnej svojej Božskej moci, tak svedčia proroci.

A obetovať mu svoje dary, tu môžeme k nim pridať aj my svoje dary. Akékoľvek dary však prevýši naše prajné srdce, zmierenie sa s rodinou či so susedmi a usilovanie sa o pokoj a lásku. A na záver už len: *Zbohom sa tu mávajce už ideme a za Vaše dary ďakujeme, nech vám Boh odplácí čo sce dali kráľovstvo nebeské nech udzeli.*

Aktivity našich mladých

Chlapci z Papradna Matúš Galko a Milan Šamaj, študenti Strednej odbornej školy stavebnej v Považskej Bystrici, sa v septembri zúčastnili medzinárodnej súťaže v Českej republike, ktorej hlavnou témou boli stavebné technológie a postupy pri rekonštrukcii bytov a rodinných domov. Naši stavbári zožali úspech a obsadili 2. miesto. Hodnotiacu komisiu ohúrili svojou prácou aj napriek tomu, že oproti ostatným družstvám nevenujú obkladaniu až toľko času, nakoľko študujú v odbore operátor stavebnej výroby. (dpm)

Mladí z Papradna sa zapojili aj do prác pri oprave hradu v Považskom Podhradí.

Jeseň - pani bohatá

Tak, ako každú jeseň, aj tento rok mohli rodičia a deti prezentovať bohatú jesennú úrodu, ale aj svoju šikovnosť a fantáziu, prostredníctvom súťažnej výstavy Jeseň- pani bohatá. Rodičia i deti dokázali, že studňa ich nápadov ešte stále nie je vyčerpaná, čo potvrdili naozaj originálnymi výtvmi, za čo si zaslúžene odniesli aj vecné ceny:

1. L. Nemčíková, 3. B, P. Slavičková, 3.A,2. A. Zboranová, 2.tr., E. Moravíková, 1.tr., 3. A. Bašo, 3. B, E. Lališová, 1.tr., 4. D. Bačík, 3. B, T. Hroško, 1. tr., 5. S. Zdurjenčík, 3. B, D. Žilinčíková, 3. A, J. Zdurjenčík, P. Šamaj, D. Žilinčík, 1. tr.
Čestné uznanie získali žiaci z krúžku Tvorivé dielne. Za spoluprácu všetkým ďakujeme a tešíme sa na ďalší ročník.

Jeseň na Kolibe

„Zvony nad krajinou“ o papradňanskej kolibe

Kto mal 19. októbra od 11.00 hodine naladenú stanicu Rádia Regina, určite mu neunikla rozhlasová relácia „Zvony nad krajinou“, v ktorej sa predstavili viaceré slovenské koliby a salaše, medzi nimi aj tá naša. Jej majiteľka Hanka Beníková porozprávala o chove oviec, o salaši, o tom, ako to na kolibe chodí a zaspievala aj tradičnú papradňanskú trávnicu „Na hole len ovenky, na hole“.

Poľovnícke dni

Počas prvého novembrového víkendu sa na kolibe konali „Poľovnícke dni“. Návštevníci mali možnosť ochutnať rôzne špeciality z diviny ako napríklad srnčí guláš, pečeného diviaka, srnčí vývar, rôzne druhy omáčok a iné labužnícke jedlá. K dobrej nálade prispeli domáca FSK Podžiaran a FSK Javorníček z Hvozdnice.

Mikulášska zabíjačka

V sobotu 6. 12. chýbať nemohla ani pravá zabíjačka na salaši, punč, „žebráčka“ a iné dobroty. Všetky deti, ktoré po celý rok poslúchali, obdaroval Mikuláš spolu s jeho pomocníkmi sladkou odmenou. Ľudová hudba, ktorá neodmysliteľne ku kolibe patrí, zabávala všetkých prítomných do neskorých večerných hodín. (dpm)

Oznam obecného úradu

Obecný úrad – správa daní oznamuje občanom, že zákon č. 582/2004 o miestnych daniach a poplatku za odpad sa s účinnosťou od 1. 1. 2015 zmení:

Ak občan v priebehu roka získa nehnuteľnosť **dedením**, má povinnosť podať priznanie k dani z nehnuteľností a zaplatiť daň, nakoľko sa stáva daňovníkom od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po dni, keď rozhodnutie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť. **Priznanie treba podať do 30 dní od vzniku daňovej povinnosti.**

Pri predkladaní potvrdenia na zníženie poplatku za odpad v prípade dokladu zo zahraničia sa vyžaduje preklad listiny, preklad nemusí byť úradný. Domácnosť, v ktorej je menej ako 5 členov a chce mať 2 popolnice, za druhú smetnú nádobu o objeme 110 litrov zaplatí navyše 32 eur.

Domácnosť, ktorá vlastní zbernú nádobu s väčším objemom ako 110 litrov, doplatí poplatok podľa veľkosti používanej smetnej nádoby.

Znova pripomíname, že priznanie k dani z nehnuteľností a za psa treba podať do 31. 1. 2015 – ak nastali zmeny v priebehu roka 2014, inak všetky zmeny treba oznámiť do 30 dní v priebehu roka.

Nakoľko je Združenie drobných lesomajiteľov v likvidácii, občania, ktorí do 31. 12. 2014 neuzatvorili zmluvu s Lesným družstvom, musia do 31. 1. 2015 podať daňové priznanie na lesné pozemky, ktoré vlastnia a doteraz za ne neplatili daň.

Stretnutie po 50 rokoch

V sobotu 25. októbra sa uskutočnilo v Základnej škole v Papradne stretnutie spolužiakov, ktorí v roku 1964, teda pred 50 rokmi ukončili základnú školu. Stretli sa v škole v rodnej obci, kde si pozreli vtedajšie triedy 9. A a 9. B, ktoré sa za tie roky len veľmi málo zmenili, zaspomínali na spoločne prežité chvíle v školských laviciach a pokračovali v rozhovoroch v reštaurácii kultúrneho domu, odkiaľ sa rozchádzali až okolo polnoci, toľko bolo na čo spomínať. Stretnutia sa zúčastnilo 45 spolužiakov a bohužiaľ iba jedna pani učiteľka z toho obdobia – Margita Zdurienčíková (v tom čase súdružka Martinková, ktorá vtedy v školskom roku 1963/64 – hneď po skončení vysokej školy začala učiť slovenský jazyk a literatúru na ZDŠ u nás v Papradne, čo sa jej stalo aj osudným, lebo sa vydala za Papradňana a prežíva tu celý svoj život). Za jej účasť pekne ďakujeme a želáme do ďalšieho života veľa optimizmu, zdravia, úspechov a dobrej kondície.

Keď sa stretnutie v priebehu roka 2014 pripravovalo a jedným z hlavných organizátorov bol náš spolužiak a bývalý starosta obce Milan Grupáč, boli pozvaní aj iní učители, ako Ignác Lališ – rodený Papradňan, triedny učiteľ 6., 7., 8. a 9. A triedy. Bohužiaľ, ani jeden sa nášho stretnutia iba o pár mesiacov nedožil, bolo nám to veľmi ľúto. Pozvaní boli aj ďal-

ší učители – Rudolf Krupa – triedny v 8. B a p. Maras v 9. B, obidvaja sa ospravedlnili, že sa z osobných dôvodov stretnutia nemôžu zúčastniť.

Práve v ten deň sa v kultúrnom dome v rámci Mesiaca úcty k starším uskutočnilo stretnutie seniorov, kde vystupoval aj folklórny súbor „PODŽIARAN“, ktorý veľmi ochotne prišiel aj medzi nás a svojim

milým a vďakabohu nie krátkym vystúpením pozdravil a spríjemnil naše stretnutie, za čo členom súboru veľmi pekne ďakujeme. V rozhovoroch sme si s nostalgiou zaspomínali aj na ostatných učiteľov, ktorí nás formovali a vďaka ktorým vtedy žiaci kolektív držal pospolu (napr. učiteľky: Smataniková, Králiková, Križanová, Dimitrovová, Brezničanová a učители Hrušovský, Turičik, u horárov pani Žofia Jurčíková a ďalší, ktorí zostali v našich myšliach a spomienkach. Niektorí síce už nežijú (bohužiaľ väčšina z nich), ale pri tejto príležitosti treba všetkým úprimne poďakovať za to, čo pre nás v tejto škole urobili. Priblížili sme si svoje životné cesty, so za-

myslením i úsmevom si hľadeli navzájom do tváří poznačených prežitými rokmi a udalosťami. Nezabudli sme ani na tých učiteľov aj spolužiakov, ktorým sa už životná púť naplnila a uctili sme si ich pamiatku. Tohto stretnutia sa nedožilo 13 našich spolužiakov. Ako prvý ešte veľmi mladý nás opustil Stano Hariš, ďalších uvádzam podľa abecedy: Tóno Balušik, Paľo Beník, Jožo Bundzík, Hela Knapová, Jožo Možutík, Tóno Strašík, Vojto Strašík, Paľo Trnčík, Jano Urdák, Marta Šamajová, Hela Zboranová a ako posledný zhruba pred mesiacom Milan Grupáč.

Za to, že sa stretnutie uskutočnilo treba úprimne poďakovať bývalým spolužiačkam Matilde

Vankovej (vtedy Cupanovej) a Márii Badačovej, ktoré svojou mravčou prácou zistili kontakty na bývalých spolužiakov aj v zahraničí, oslovili ich, z ktorých väčšina, keď mohli sa zúčastnili. Spomínať budeme tiež na Milana Grupáča, ktorý sa žiaľ stretnutia nedožil, ale ešte pred odchodom na večnosť, už veľmi chorý, v nemocnici napísal pre toto naše stretnutie pozdrav, ktorý sme si s nostalgiou vypočuli. Pri lúčení sme si sľúbili, že ďalšie naše spoločné stretnutie by sa mohlo uskutočniť zasa o 5 rokov, v roku 2019, ak budeme mať ešte toľko kondície, zdravia a síl, aby sme sa mohli stretnúť. To už však budeme sedemdesiatnici.

**Spolužiak z vtedajšej 9. B
Pavol Pavlík**

Preventívny program Kolotoč

21. storočie. Storočie všetkého možného – dobrého i zlého. Storočie pokroku, vedy a techniky, ale aj storočie naštrbených medziľudských vzťahov, chamtivosti, neprajnosti, nenávisť, veľkých materiálnych rozdielov, nevyliciteľných chorôb... Toto všetko obsahoval v rámci preventívnych aktivít a aktivít zameraných na rozvoj sociál-

ných a komunikačných kompetencií preventívny program Kolotoč. Program sa uskutočnil v novembri tohto roku na našej škole pre žiakov 6. – 9. ročníka v rámci spolupráce ZŠ Papradne a CPPP a P Považská Bystrica a CVČ v P. Bystrici. Témy ako medziľudské vzťahy a tolerancia, prevencia drogových závislostí, anorexia, bulímia,

spoznaj svoje telo až po nácvik modelových situácií v téme ako sa vyznať v emóciách žiakov zaujali, nenechali ich chladnými, bez osobného citového postoja či zamyslenia sa nad nimi. Počas štyroch vyučovacích hodín

sa prednášajúci striedali v jednotlivých triedach so svojimi témami a viedli so žiakmi otvorený dialóg. Žiaci boli aktívni, mali možnosť vyjadriť svoje názory k jednotlivým témam a zaujať k nim svoj postoj.

Tu je niekoľko ich názorov:

- Určite treba s nami prebrať témy, ktoré obsahoval program Kolotoč. Prečo? Pretože sme ešte príliš mladí, neskúsení a dá sa s nami ľahko manipulovať. A to veľmi dobre vedia napríklad drogoví díleri. Ale veď sú na to školení
- Takéto aktivity sú pre nás prínosom, lebo je potrebné, aby sme sa vedeli vyhnúť nástrahám, ktoré prináša so sebou život v tomto uponáhľanom čase.
- Aktivity tohto typu nám pomáhajú predchádzať rôznym negatívnym javom, ktoré sa k nám prikrádajú potichu a po špičkách a ani nezbadáme, ako a kedy nás prevalcujú
- Vysvetlili nám skutočnosti, v ktorých som nemala celkom jasno.
- Viem, že drogy sú zlé, že zabíjajú ľudí. Veľmi rada by som všetkým drogovu závislým pomohla, ale ešte som na to príliš mladá.
- Drogy odsudzujem, lebo ničia zdravie, šťastie i životy ľudí. Lútujem tých, ktorí prepadli drogám a postavili si tak zbytočné kríže.
- Nech ľudia zamenia drogy za priateľstvo, lásku a šport.
- Páčila sa mi hodina s témou o vzťahu dvoch mladých ľudí. Dozvedela som sa tu viac, ako mi bolo povedané doma. Tam som sa hanbila, v škole nie.

VIVAT PODŽIARAN

„Stará, daj do pupáko celé vajco, nie len pól, šak sú hody“... aj takto si spomíname na Gašpara Michalíka, ktorý svojou dobrou náladou, vtípmi a humornými scénkami spríjemňoval skúšky, ale aj vystúpenia Podžiaranu. Veď kto by nepoznal to naše Papradno, Papradno. Slová piesne, ktorá sa stala takou papradňanskou hymnou, poznáme hádam všetci. A možno aj skvelého človeka, ktorý ich napísal. Preto sme aj tento rok zaspievali ďalšiu jeho pieseň, ktorá opäť ospevuje naše Papradno: „Papradňanské hory, vršky aj doliny ňepoznám v okolí peknejšej dzedziny.“ Veru, už je to 10 rokov, čo nie je medzi nami. No v srdciach zostane navždy...

Rok sa pomaly končí, každý bilancuje, čo sa mu podarilo, čo nie a rozmyšľa, čo by mohlo byť v budúcom roku lepšie. Tento rok sme zažili krásne vystúpenia, súťaž... Festival V srdci Javorníkovo bol podľa mňa veľmi úspešný. Nielen samotnými vystúpeniami, ale aj možnosťou vydať krásnu publikáciu, v ktorej zachováme kus našich tradícií. Možno sa to zdá všetko jednoduché, ale najšť toľkých nadšencov, ktorí si nájdu čas a píšu piesne, zvyky a históriu svojej obce, nie je v dnešnej dobe až také ľahké. Preto som veľmi rada, že sa nám to napriek všetkému podarilo. Úspech

tohtoročného festivalu prekročil hranice nášho okresu, ba dokonca aj kraja. V tohtoročnom treťom čísle časopisu Folklór našej skupine, papradňanským piesňam a festivalu venovali celých 5 strán. A tak sa o našom malom Papradne môžu dočítať na celom Slovensku, pozrieť si krásne fotky, naučiť sa papradňanske piesne. Veď kde by sa nám žilo lepšie?

Popri vystúpeniach na Koliabe, 10. výročí Udičanky a úcte k starším sme sa najviac venovali príprave na ten najdôležitejší deň – Ondrejovské hody. Celý deň bol pre nás nezabudnuteľný. Výborný nápad bol ponúknuť výrobky domácich, ktoré sme si mohli zakúpiť počas zabíjačky. Svätá omša mala svoje čaro. Každý rok sa snažíme navštíviť novú pieseň, ktorou by sme vám urobili radosť. Tento rok to bola pieseň Nad slnko jasnejšia. Aj keď nám dala pri návčikoch trocha zabráť, hádam sme vás ňou potešili. Na večernom programe sme si dali ako vždy záležať. Nesmeli chýbať „nové“ staré papradňanske piesne, ale aj také novšie – z pera Pavla Knapa, ktoré v úvode zaspievali ženy a dievčatá. Keďže v Papradne hrávali na píšťalkách, snažíme sa tieto nástroje oprášiť aj my. Cvičiť ešte treba, ale na prvýkrát to celkom dobre vyšlo. Dávno

som chcela navštíviť pieseň V tej Medveckej rúbanine, no nik ju nepoznal. Až Ema „Mihačka“ nám doplnila slová, tak sme ju s veľkou radosťou zaradili do nášho repertoáru.

Aj keď sú tie naše trávničky krásne, na hodoch treba hlavne oslavovať, zabávať sa. Tohtoročná scéna Nakukač prekonala asi všetky, ktoré sme doteraz predstavili. Každý z nás niečo vymyslel, doplnil, možno preto mala taký úspech. Ako vždy všetky naše prania premenil Izo do krásneho scenára a Božka zase pomohla na javisku. Aj keď sme ju videli viackrát, vždy nám tiekli slzy od smiechu. No aj tak sa to nevyrovnalo okamihu, keď naši oskaroví herci vyšli na javisko. A myslím, že hovorím za všetkých, že pohľad na Izu bol na nezaplatenie. A jeho pamätná veta, keď Ondrejovi zabehlo a zvalil sa na lavicu – „Hovno mu je, kraviakovi.“ – nenechala určite ani jedno oko suchým. Asi nikto však nečakal, že aj do našej scény „zasiahne“ reklama. Čo to vlastne Janko spieval? „Hlavu

mám v oblakoch, keď vidím ca tu spac v drevákoch. Dva pohárky pre teba mám, a tak ci jeden z lásky dám.“ Pre ten obrovský smiech to ani veľmi počuť nebolo. Pomaly by som tu mohla napísať celý scenár, pretože čo veta – to perla a dôvod zasmiať sa.

Som veľmi rada, že sa nám spoločnými silami zase podarilo praviť krásny program na naše hody, za čo sa všetkým Podžiarancom chcem veľmi pekne poďakovať. Prajem všetkým, aby nám aj vám aj v tom budúcom roku zdravie ešte viac slúžilo, aby sme mali radosť zo spoločných stretnutí, aby sme na súťažiach, ktoré nás čakajú, čo najviac očarili porotu. A aby sme nezabudli a boli pyšní na naše tradície...

Ščascitujem vám na tyto nové nastávajúce Sviatky, aby vám dal Pán Bož zdravia, ščascia, hojného Božského požehnania. Na statečku rozmnoženia, na dzietkách potešenia a na poli hojných úrod a po smrci večný život a šetko, čo si od Pána Boha žiadate a pýtate.

Lenka Jandušíková

Pasovačka prváčikov

Naši najmenší boli slávnostne pasovaní (4. 12.) za riadnych žiakov a prijatí do cechu školského. Nebolo to vôbec jednoduché. Celou udalosťou ich sprevádzala Snehulienka a sedem trpaslíkov, ktorí sa veľmi podobali na našich ôsmakov. Prváci museli prekonávať rôzne prekážky, a tak preukázať svoju odvahu a um. S úlohami sa hravo popasovali a dokázali tak, že právom patria do radov školákov. Po úspešnom zdaní všetkých prekážok prváčikovia slávnostne zložili sľub. Trpaslík Vedko, pretože je najmúdrejší, ich veľkou ceruzkou pasoval za riadnych žiakov našej školy a prijal ich do cechu školského. Pomáhať im budú určite aj štvrtáci, ktorí sa tento rok rozhodli zobrať prvákov pod svoje „ochranné krídla“. Všetkým žiačikom želáme veľa úspechov, radosti a spokojnosti v našich školských laviciach.

Zajmajce pastýri

1. Zajmajce pastýri, požeňeme spolu. Budzeme napájac pod zelenú horu.
2. Pod zelenú horú koňe vodu pijú. Merkuj sa Janičko, až ca nezabijú.
3. Čo by ma zabilí takí dva chrobáci, keď ma nezabilí na vojne vojáci.
4. Na vojne vojáci maľované dzeci, nejedna guľička ponad ňe prelečí.

Pod'akovanie – ZBIERKA

Tak toto sa nám podarilo, Papradňanci moji. Zbierečku Lienka – staroba sa nás týka, ktorú som robila prostredníctvom organizácie Červeného kríža, „tromfla „aj Považskú Bystricu. Všetkým, ktorí prispeli do kasy ďakujeme. Počas zbierky som vo veľkom komunikovala s mladými ľuďmi a bola som veľmi milo prevzapaná, že im stále záleží na našich starších občanoch. Konečná suma bola odovzdaná SČK Považská Bystrica. Aby nevznikli nejaké zbytočné komentáre, zbierka sa konala bez nároku na odmenu. V budúcnosti by bolo fajn, keby sa realizovali podobné zbierky pre Papradňancov, pretože ľudia mi často hovorili, že keby suma, ktorú vyzbieram, zostala pre občana žijúceho v Papradne, prispeli by ešte viac. Ešte raz srdečne ďakujeme!

Katarína Kubišová (Klabníková)

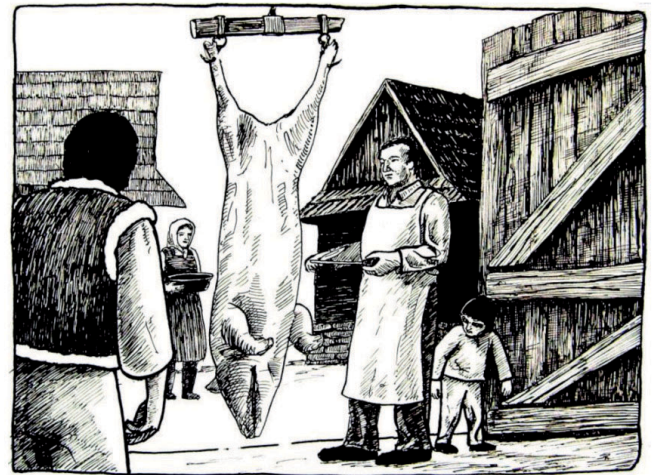
Vietor a Vianoce

Už iba chvíľku a máme tu najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Poznáte ich podľa rozžiarených výkladov, ale najmä podľa rozžiarených detských očí. A ešte podľa severáka, ktorý naháňa snehové vločky, sype ich ľuďom za golier, roztopašne kradne deťom čiapky a nemilosrdne ich štípe na líčka. Potom si dopraje kúsok radosti. Spustí sa na zamrznutú riekku, urobí pár piruet na ľade, pozdraví drobné rybky uväznené pod ľadovým zrkadlom a odletí pozdraviť les. Postriasa ťažké periny z konárov stromov, zasype uzučké chodníky, prikryje postielky zimných spáčov, aby im nebolo zima, a po tejto namáhavej robote zletí znova dolu do dediny. Vyťuká na dlhých cencúľoch vianočnú koledu, nazrie do každého kúta, do každej škáročky a potom sa unavený utiahne pod strechu, aby si na chvíľku pospal. Zobudí ho rozžiarené okno, za ktorým vidí vysvietený a ozdobený vianočný stromček, kopy ešte nerozbalených darčiek, bohatý štedrovečerný stôl a šťastnú rodinu okolo neho. Prilepený na okne počúva Tichú noc, modlitbu i pranie všetkého

dobrého. Už-už chce odletieť, no zaujmú ho zvyky a obrady, ktoré sa odohrávajú za stolom. Pravidelná hviezdička v prekrojenom jablčku znamená zdravie a úspech po celý rok, červík je známkou choroby a smútku, kríž priniesie veľké nešťastie, ba až smrť. Potom sa lúskajú vlašské orechy. Pekné a zdravé jadrá predpovedajú zdravie, zoschnuté a červivé choroby. A ešte vidí, ako si ľudia vkladajú dve či tri umyté a usušené šupiny z vianočného kapra do peňaženky ako istotu, že v nej bude dosť peňazí počas celého budúceho roka. Na poslednú chvíľu zbadá jedno voľné miesto pri stole. To je pre hosťa. Pre pútnika. Pre toho, kto navždy odišiel... Nakoniec predsa len odletí, aby aj on spolu s Meluzínou, dedom Mrázom a Perinbabou nezmeškali pre neodkladné povinnosti zasadiť k svojmu štedrovečernému stolu a možno tiež rozkrojiť jablčko, rozlúsknuť orech, zanôtiť Tichú noc... Vtedy nad dedinou zavládne ticho a pokoj Vianoc.

Žiaci z krúžku masmediálnej komunikácie

December

Aké dlhé sú na Vianoce cencúle, také budú kukurice šúle.

Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Tento mesiac bol poznačený blížiacimi sa *Sviatkami*. Ešte pred nimi sa deti tešili na *Mikoláša*. U nás tento sviatok nebol veľmi zaužívaný, ale rodičia sa snažili čo-to dať deťom do topánok v okne: jablčko, orechy, ale aj palicu či uhlík. Lucia v bielej plachte chodila po domoch, *ze šporhela si vzala prichystaný kabáč* a husím krídlom z kútov vymetala choroby a trápenie. V domoch, kde chovali prasa, sa chystali *zabíjac*. Čo akí chudobní, snažili sa prasa dochovať, aby bolo hlavne masti a slaniny. Už dopredu sa vedelo, *dže idú zabíjac, jaké veľké prasa vychovali, chto him idze*. Zakáľali nevyučení chlapi, ktorí sa sami naučili túto robotu. – *Katerinka moja, snažne ca prosím, neprišla by si podržac misku na kýv? Já nemvožem, šak to prašča za mnú chodžilo po dvore jako pes, dzívalo sa na mňa jako človek. Takého poriadného prasaca som nemala ani nepomätám*. Katerina prišla a prišli aj iní diváci. – *Poj, dám vám prscienek!* oslovil mäsiar menších chlapcov. Chytil jednému z nich ruku a vopchal prst nič netušiaceho chlapca svini do zadku. Bol z toho veľký smiech i hanba a takto obdarovaný chlapec sa dlho vyhýbal kamarátom. Mäsiar prasa *rozporcoval* a na obed sa šírila z domu vôňa kapusty a praženého mäsa. Domáci rozniesli rodine i susedom, s ktorými boli zadobre, *výslužku*, nadelili aj mäsiarovi, kúpili malé *prašča* a o rok bola *zabíjačka* znova. Ke *Sviatkom* sa krmili husi. Aby hus nabrala na tuku a pečienke, *nacisli hu do maľunkého cárka* a napchávali ju šrotovými kukuričnými *šul'kyma*. Tie položili na okraj sporáka, aby sa trošku pripekli, a nasilu ich pchali husi do krku. Chudera hus len sedela, priberala a možno sa jej uľavilo až na pekáči. Ženy tesne pred *Sviatkami* vybielili izbu, upratali a čakalo ich pranie. V zime to bola zlá robota. Najskôr bielieň i oblečenie doma namydľili a oprali v rukách, no pláchali na rieke. V ľade chlapi prerúbali *prierubne*, žena si priniesla hrnček vriacej vody a v nej si zohrievala skrehnuté ruky. – *Taká tá voda je až žeravá, vyožjabalo ma, za nohty mi zašlo, ruky mi v njej povykrúcalo, báraj som si hích pokaždé máčala v horúčej vodze*. Ženy do *strožákvo/slamníkvo* v *posceli* napchali *duhú reznú slamu*, odloženú pri mlátení na tento účel. Chlapi narezali sečky *na vyše dní*, priniesli z hory *uroscený máj*. Každé ráno *ešče pocme ze svecieličkami v ruce* išli ľudia na *roráty*, potom šla celá dedina na *spoved'*, prišli *Sviatky* a s nimi *Dieťa Božie*.

Na *Silvestra* poďakovali v kostole za zdravie, úrodu a pokoj v rodine a poprosili Pána, aby nový rok bol aspoň taký dobrý ako tento odchádzajúci.

Vianočná slávnosť našich škôlkarov

Čo to cinká, čo to zvoní, čože je to za krása? recitovali deti materskej školy mamičkám, oteckom a starým rodičom na vianočnej slávnosti. Potešili ich peknými vianočnými koledami a tancom. Pani Ingrid Peřková upiekla medovníčky a deti spolu s rodičmi zdobili cukrovým snehom, cukríčkami, lentilkami. A išlo im to veru dobre. Vyzdobené medovníčky si pyšne niesli domov. Na druhý deň deti spolu s pani učiteľkami pripravili štedrovečerný stôl a večerali podľa našich tradícií a zvykov.

Kalendár na rok 2015 si môžete zaobstarat' na sekretariáte ZŠ Papradno

Keby som mal zajtra odísť

Bola to patália. Neočakávaná nepríjemnosť a nečakaná situácia. Rokmi sa všetko relatívne dobre vykryštalizovalo. Všetko fungovalo ako má, každý vedel čo má robiť, každý si plnil svoje úlohy a povinnosti tak, aby neboli problémy a zbytočné starosti navyše. Deti sa im podarilo celkom dobre vychovať, nerobili veľké starosti. Aj keď niekedy už mali svoju hlavu a vedeli sa už samé rozhodnúť a ísť vlastnou cestou. Najstaršia dcéra mala už svoju rodinu s manželom a tromi deťmi. Starší chlapec nedávno narukoval a mladší mal čochvíľa nastúpiť na strednú školu. Toto však všetkých zaskočilo. Na ceste bolo neplánované a neočakávané štvrté dieťa...

V tej dobe to bolo nezvyklé, nie bežné, skôr výnimočné. Ona mala už viac rokov po štyridsiatke, on sa blížil k päťdesiatke. Nová situácia ich prekvapila. Aj sa navzájom obviňovali a navzájom si túto novú situáciu zazlievali. On bol v Horách a v širokom okolí vážený a všeobecne akceptovaný muž. Vnímal to ako určitú formu osobného zlyhania, keď také veci neboli bežné a nestávali sa často. Ona, aj keď mu bola pokorná a rešpektujúca žena, podchvíľou medzi rečou známym spomenula že on sa z toho veru neteší a je nerád, keď sa to stalo. A veľmi sa hanbila. Ženy v jej veku sa v tých dobách už zvyčajne tešili na vnúčatá. On sa bál, či to dieťa bude vedieť mať tak rád ako kedysi miloval staršie deti, keď sa narodili ako chcené a očakávané. Teraz bol zmätený a zneistený. Vo svojej prirodzenej zodpovednosti sa bál, či sa dožijú jeho dospelosti, či ho dokážu zaopatriť a dať mu všetko to, čo rodič decku má dať, či ho žena vzhľadom na svoj vyšší vek donosí. Občas sa pristihol aj pri kacírskych myšlienkach, že možno by bolo jednoduchšie, keby ho nedonosila...Každopádne sa obidvaja postupne pripravovali na to, že ich život sa zmení, že už to nikdy nebude tak, ako predtým. Nikdy však, ani v tých najťažších chvíľach nerozmýšľali nad tým vziať sa dieťaťa. Ani ich nenapadlo pokúsiť sa argumentovať vyšším vekom, prípadným zdravotným rizikom, alebo niečím podobným. Jednak sa to vtedy akosi nenosilo. Akoby si ľudia vtedy akosi viac vážili ľudský život ako dnes. Ale tiež to vnímali tak, že niektoré veci sa jednoducho musia stať tak ako prišli a nemožno ich ovplyvňovať. Takže si len občas vzdychli, „Ve meno Božie, nech je to na Pána poručené“.

Keď sa chlapča narodilo a doniesla ho domov, len čo ho doma rozbalila v perinke, hneď ako ho prvýkrát uvidel, okamžite vedel že ho bude mať rád, rovnako ako ostatných troch. Že bude pre neho žiť a že pre neho zomrie. O jej materinskej láske nebolo pochybnosti. Dávala mu denne celé svoje srdce a celú svoju dušu a snažila sa všetko ostatné zvládnuť tak, ako predtým. Dieťa bolo však robota navyše. On musel zarobiť korunu a doniesť ju domov a ona mala na starosti všetko ostatné. Preto hneď po pár dňoch ako doniesli dieťa domov bolo potrebné nabehnúť na starý režim. On vstával o štvrtej, nakŕmil koňa, zapriahol a niekedy už pred piatou ráno kráčal povedľa rebrináka za povinnosťami. Ona musela zaopatriť všetko ostatné. Tri kravy v maštali, dvoje prasce, kozu, ovce, sliepky. Čosi uvariť a postíhať všetko to, čo žena má v dome na starosti. Potom po ráne, alebo pred obedom aj po obede ešte vybehnúť na rofu, čosi okopať, prekopať, alebo vykopať. Alebo prevrátiť seno, pohrabať, povešať na ostrve, alebo zhrabať na kopy. A keď by už nič iné nebolo, tak s dobytkom na pašu. A do toho starostlivosť o malé dieťa. Robotu na gazdovstve stíhala tak, že chlapča bolo v kôlske alebo v postieľke. Keď ináč nie, tak si do sýtosti poplakalo, až prestalo. A ona každú chvíľu, ako stihla, pozrela a skontrolovala, či je inak všetko v poriadku. Potom pokiaľ ho vládala uniesť, ho všade nosila zo sebou v rohovej plachte na chrbte. Keď však chlapec narástol a oťažal z kravského mlieka, nevládala ho už uniesť, nechávala ho samého doma. V postieľke v kuchyni pri okne. Zo začiatku srdcervúco plakal, niekedy aj celý čas pokým sa nevrátila. Po

čase si však zvykol, že mama za chvíľu príde a zas ho zoberie na ruky a pritúli si ho. Keď objavil, že z postieľky sa dá vyskočiť, to už chodil. Odvtedy ho zas všade brávala, aby doma niečo nevyviedol, ale už to bolo ľahšie, keď chodil po svojich.... Ako každé dieťa svojim rodičom, aj on im v neskorších rokoch narobil starosti a trápenie. Všetko však nakoniec akosi zvládli a všetko zas fungovalo ako má.

Keď slzy cupotali

Ešte som nemal dvadsať, keď mi táto umrel v náručí. Vtedy som však vôbec nechápal. Z nemocnice som hneď utekal za mojím najstarším bratom, ktorému som veľmi dôveroval, aby mi pomohol zvládnuť tú situáciu a on už vedel čo robiť ako inokedy, toľkokrát v iných situáciách života. Na pohrebe mi otcov dlhoročný kolega, starý Kalivoda kdesi z Bystrice povedal, čo som vedel a čo som ale nemohol nijako zmeniť ani ovplyvniť. Mrzelo ma to však a hanbil som sa, aj hneval na neho, že mi to takto otvorene povedal. Že aj vo vyššom dôchodkovom veku táto ťažko pracoval, aby som ja mohol študovať, že chodil do roboty kvôli mne. Dlhé roky potom som mával také myšlienky, že umrel kvôli mne, možno keby nemusel tak ťažko robiť, a mohol by si šetriť zdravie, bol by dlhšie žil. Nevieam s určitosťou povedať, či by bol stále tak ťažko pracoval aj keby necítil tú povinnosť zaopatriť ma podľa jeho predstáv, ale je dosť možné že áno, pretože on bez roboty vlastne žiť nevedel. Všetko som pochopil za ďalších tridsať rokov. Keď sme s mamou spolu umierali. Keď som možno mesiac spával na zemi vedľa jej smrteľnej posteľe, aby som bol k dispozícii, keď v noci každú polhodinku zavolá, že aby som ju chytil za ruku. Pochopil som, keď mi slzy cupotali na jej sivé vlasy a zvráskavenú tvár, ktorá aj vtedy, keď už bola nápadne bledá bola pre mňa stále najkrajšia na svete, ako som aj ju držal v náručí keď umierala. Pochopil som, že nič nie je náhoda, že niektoré veci sa jednoducho musia stať tak ako sa stanú. Pochopil som, prečo som asi vtedy musel prísť na tento svet, aj keď ma už neočakávali. A pochopil som, že keby som už nič nedokázal ani nič viac nezazil, že to čo som mal na tomto svete urobiť ako svoju misiu, to som už urobil. Aj v tom smútku a žiali, keď funebráci vynášali mamu v truhle z domu som však mal to-

tálny pocit pokojnej duše a čistého svedomia, aký som nikdy predtým v inej súvislosti nepoznal. Taký pocit, že keby som mal zajtra navždy odísť, môžem tak bez zaváhania urobiť. Aj keď som ešte nestihol veľa vecí. Nepoznám ešte aký je to pocit mať vnúčatá. Tí čo to poznajú, hovoria že je to lepšie ako vlastné deti. Nebol som ešte v Austrálii ani v Južnej Amerike. Neprešiel som ešte cez Javorník na Kohútku. Nebol som pešo na púti v Karloviciach. Nebol som na Kráľovej holi, na Sitne ani Podžiarom, ani som ešte neputoval do Santiago de Compostela. Ale s pokojom a čistým svedomím by som vedel tieto svetské a duchovné zážitky oželiť, lebo som dostal také obrovské požehanie, aké dostane len málo ľudí na zemi. Že som ich na druhý breh mohol preniesť v náručí. A že môj osud sa vyvinul tak, že som ich nikdy neopustil a vydržal som s nimi až úplne do konca...Takto z odstupom času však viem, že som ale urobil aj veľmi veľa chýb vo vzťahu k nim, alebo ostatným v rodine. Niekedy som bol zlý, drzý, arogantný, netrpezlivý, netolerantný, necitlivý a neempatický. Neposlúchal som, nepočúval som dobré rady, sekíroval som, vyhrešil a papuľoval, bol som hrubý a neláskavý. Ale tiež viem, že tisíckrát som to znovu a znovu oľutoval.

Ako starý zamyslený bard

Fakt je tiež, že by som to nikdy sám nedokázal. Moji súrodenci, synovci a netere a ich rodiny boli dlhé roky v tom so mnou, každý podľa svojich možností a schopností. Je to zaujímavé, že nikdy nás nejakým špeciálne po tejto stránke nevychovali, lebo nikdy akosi nebol čas, ale pre každého z nás bolo samozrejmé, že ich neopustíme a budeme s nimi navždy, dokedy budeme na svete. Aj teraz, keď už môžeme zájsť len na cintorín, skoro nikdy sa tam nezabudneme zastaviť a dať im modlitbu a spomienku. A potom... ešte jedna, pre mňa najdôležitejšia vec. Že mi Pán poslal do cesty ženu, ktorá mi to všetko dovolila, podporovala ma v tom a pomáhala mi ako sa dalo, aj keď to pre ňu určite bolo oveľa oveľa ťažšie ako pre mňa.

Prepáč mi, milý čitateľ, ak by si mi zazlieval, a pozastavoval sa, že prečo tu píšem takéto veľmi vážne intímnosti. To preto, že ako starý zamyslený bard, čo už

Zima v horách

Padá snežik bielučký, na polia i na lúčky.

Prichádza zima a s ňou aj chlad, mráz, sneh a ľad. Ale na horách je krásne aj keď sú veľké záveje. Tam cesty neodhŕňa technika iba ruky s lopatou. Aby mohli ľudia prejsť robia si chodníky od domu k hospodárskym budovám, mašťaliam, lebo treba nakrmiť statok. Chodník si robia aj k prameňu vody – žliabku.

Popri lopate berú aj sekeru, lebo musia prerúbať ľad, ktorý sa vytvoril od žliabka až po zem. Je to ako zamrznutý vodopád. Na pleciah si založia nášiky s retiazkami na prichytenie putní a vodu si tak donesú do kuchyne. Retiazky sa dajú prispôbiť výške snehu. Ťažšie náklady sa horšie niesli, lebo sa „húkali do sňahu“. Ďalej sa takto „premétal sňach“ k susedom, ale aj chodník do školy pre žiakov.

Z výšky pôsobili tieto chodníky ako nitky, ktoré spájajú ľudí medzi takmer zapadnutými chalúpkami. Niekedy strecha splyvala so snehom na zemi.

Krence, vysiace zo striech, boli ako čipky. Bola to zábava, keď sme ich „ráňali metlú“. Trafit sa dali, ale často menili smer pádu. Cvičili sme si zručnosť a obratnosť. Dali sa aj obľizovať, ale nemali chuť ani bacily.

Pre nás v horách boli najkrajšie Vianoce.

Ľudia boli bohabojní, svätili ich, viac sa modlili. Do „koscela sa chodilo peší z hôr až do dzedziny“.

Každý rok po sviatku Troch kráľov chodil pán dekan Gašinec

a miništranci z chalúčky do chalúčky po *koľadze*. Ich zvončeky a piesne – vianočné koledy – krásne zneli v horách. Všade ich vítali, lebo vysvätenie svojich príbytkov im prinášalo Božie požehnanie a silu prežiť. Deti si pokľakli a pán dekan sa pýtal rodičov či poslúchajú. Každý rodič si deti pochválil a preto dostali krížik na čelo, pohladenie, svätý obrášček, aj poučenie a do ruky cukrík. Rád deťom rozdával cukríky, lebo v tých časoch to bola vzácnosť.

Keďže bola povinná školská dochádzka, chodili sme aj v zime do školy Podjavorníkom. Z okolitých osád sme chodníkmi putovali aj 1-2 hodiny. Vpredu a vzadu kráčali najvyšší a v strede tí najmenší, aby sa nikto nestratil. Či kopec, či rovina bola to aj zábava, aj drina. V snehu sme sa vyváľali, ale aj húkali do neho, že nás museli vyťahovať. Neraz sme išli do školy už za tmy a prišli tiež za tmy. Najmä vtedy, keď sme sadli na tašky a zaviezli sa tam, kde sme nechceli. Napríklad do potoka. Dávali sme si pozor, aby nás nezasypal sneh, keď sa zošuchol z konárov stromov. Bola to riadna sprška. Obdivovali sme konárky obalené inoväťou, boli ako žiariace prútyky. Od chladu sa aj vtáčiky chveli, schúlené v otvoroch stromov a stopovali sme zvieracie stupaje v snehu.

Aj keď sa zdá, že príroda spí, nie je to úplne, iba oddychuje. Keď človek kráča po snehu, vločka zapuká, akoby vydala vzdych a premení sa na vodu a vzduch.

to má odžitie, by som rád poradil. Mám teraz taký pocit, že niektoré veci som mohol a mal urobiť inak. Preto ak vy ešte máte tú príležitosť, ak ešte máte mamu, alebo otca, alebo ak máte také nevýslovné požehnanie, že ešte máte obidvoch, neurobte také chyby ako som robil ja. Buďte vždy podľa možnosti trezrliví, tolerantní a chápací. A nikdy ich neopustite. Ak aj nemôžete z nejakého dôvodu byť s nimi, alebo ich mať pri sebe, nájdite si čas a navštívte ich, zavolajte im, alebo napíšte. Hlavne ich neopustite. Doneste im Polazníka. Doneste im klobásu, alebo polievku. Doneste im pivo, alebo borovičku, či slivovicu, ak ju ľúbia, doneste im čokoládu alebo cukríky. Doneste im seba a svoje srdce. Rozprávajte sa s

nimi. Alebo ak sa nevedia rozprávať, mlčte spolu s nimi jeden vedľa druhého. Nehanbite sa pohladkať im ruku, zvráskavenú tvár, alebo sivé vlasy.

Nájdite v sebe tú silu aj keď niekedy je to ťažké, aby dospely človek pohladkať svojho milovaného rodiča. Je to však potom úžasný a neopakovateľný pocit krištáľovo čistého svedomia, pocit prieniku dvoch srdiec a úžasnej duševnej blízkosti dvoch najbližších duší, aké len môžu byť. Duše rodiča a duše dieťaťa, ktoré pre rodiča zostane dieťaťom aj keď má dvadsať, tridsať, päťdesiat, alebo šesťdesiat...

Tento predvianočný a vianočný čas je na to ako stvorený. Preto priateľu, *neje čo čakať*.

J.Trulík

Fotografia je z lyžiarskeho výcviku žiakov (asi rok 1940) pri vtedajšej škole Podjavorníkom. Za ňou dnešné lyžiarske stredisko. V pozadí Javorníky.

Ten vrzgajúci sneh nemožno ničomu prirovnať. Hovorilo sa: „Ale vrzdí pod topánkami“.

Ešte malé zamyslenie. Príroda bola skôr ako ľudia. Nemožno ju „pokoriť“, treba sa

s ňou naučiť žiť. Má svoje zákony. Keď ju zničíme, už nebude mať človek kde žiť. Príroda dokáže vrátiť energiu ľuďom, ktorí ju chránia.

Helena Počiatková

Dobrý začiatok – polovica úspechu

Zima je už v plnom prúde, naši hráči po úspešnej sezóne oddychujú. Je najvyšší čas začať bilancovať. Futbalisti TJ Žiar Papradno po prvej polovici oblastných súťaží patria k jedným z najlepších tímov, o čom svedčí aj pohľad na tabuľku. V 6. lige so 7 výhrami, 3 remízami a 3 prehrami obsadili zaslúžene 3. Priečku. Derby s Plevníkom v závere jesene si nenechalo ujsť ešte viac divákov, než sme mali možnosť vidieť počas nášho susedského derby s Brvnišťom. Ondrej Nemčík nadelil počas jesene súperom do bránky 8 gólov a stal sa tak najlepším strelcom. Dorastenci sa stali absolútnymi víťazmi jesennej časti 5. ligy sever. Z 15 zápasov 11 vyhrali, iba jeden prehrali, trikrát hrali nerozhodne. Nások pred súperom z Kanianky majú o 5 bodov. Najúspešnejším kanonierom je Adam Gáborík so 7 gólmi. Chlapcom k skvelému úspechu srdečne blahoželáme a veríme, že nesklamú ani počas jarnej časti, ktorá im začne 8 marca, súboj majú na ihrisku v Prečine. Prvým hosťiteľom mužov na jar budú Visolaje a ich futbalová bitka o body sa odohrá o dva týždne neskôr (22. 3.)

(dm)

Okrem vďaky futbalistom za vzornú reprezentáciu obce patrí poďakovanie všetkým fanúšikom, ktorí v hojnom počte navštevovali futbalové stretnutia. Vďaka patrí trénerom Vladovi Košútovi, Mirovi Koreníkovi, Ľubovi Santusovi, Mirovi Martincovi a Františkovi Brezničanovi ml., všetkým funkcionárom a dobrovoľníkom, ktorí sa starali o chod klubu. Osobitné poďakovanie patrí starostovi obce a poslancom za finančné prostriedky, ktoré vyčlenili na podporu futbalu v Papradne.

Výbor TJ

Tabuľky TJ Žiar Papradno

I. trieda muži					III. liga starší žiaci sever						
1. Brvnište A	13	11	0	2 35:15	33	1. Nemšová	13	11	1	1 70:19	34
2. Plevník	13	9	1	3 34:16	28	2. AS Trenčín	13	10	1	2 112:14	31
3. Papradno	13	8	3	2 35:14	27	3. Nové Mesto	13	10	1	2 49:14	31
4. H. Poruba A	13	8	1	4 35:27	25	4. Dubnica B	13	8	1	4 40:16	25
5. Tuchyňa	13	6	2	5 32:27	20	5. N. Pravno	13	7	3	3 32:27	24
6. Bolešov	13	6	2	5 25:21	20	6. Kanianka	13	6	5	2 33:23	23
7. Ilava	13	5	3	5 31:32	18	7. N. Rudno	13	5	4	4 29:28	19
8. Jasenica	13	5	1	7 35:25	16	8. N. Dubnica	13	5	3	5 42:21	18
9. Košeca	13	4	3	6 20:32	15	9. Bánovce	13	5	3	5 24:34	18
10. Visolaje	13	4	0	9 27:37	12	10. Beluša	13	3	3	7 33:44	12
11. D. Kočkovce	13	3	3	7 18:28	12	11. Z. Kostolany	13	2	2	9 20:61	8
12. Lysá	13	3	3	7 23:36	12	12. LR CRYSTAL	13	2	0	11 17:59	6
13. Dulov A	13	4	1	8 19:35	13	13. D. Vestenice	13	2	0	11 8:67	6
14. M. Lednice	13	3	1	9 19:43	10	14. Papradno	13	1	111	9:91	4

V. liga sever dorastenci					III. liga mladší žiaci sever						
1. Papradno	15	11	3	1 35:10	36	1. N. Dubnica	13	12	0	1 78:10	36
2. Kanianka	15	9	4	2 60:13	31	2. Nemšová	13	10	0	3 64:17	30
3. Opatová	15	10	1	4 51:14	31	3. Nové Mesto	13	9	0	4 96:23	27
4. Klátova N.V.	15	10	1	4 31:16	31	4. Bánovce	13	8	2	3 71:24	26
5. Košeca	15	9	3	3 46:23	30	5. AS Trenčín	13	8	1	4 107:26	25
6. Bošáca	15	9	1	5 33:22	28	6. LR CRYSTAL	13	8	1	4 48:26	25
7. Domaniža	15	8	2	5 49:21	26	7. Kanianka	13	8	0	5 41:34	24
8. Stará Turá	15	7	1	7 47:36	22	8. N. Pravno	13	7	2	4 39:20	23
9. Prečín	15	6	2	7 24:28	20	9. N. Rudno	13	6	0	7 36:40	18
10. Tr. Turná	15	6	1	8 38:55	19	10. Dubnica B	13	6	0	7 45:52	18
11. Dubodiel	15	5	3	7 33:43	18	11. Beluša	13	3	0	10 16:86	9
12. Drietoma	15	5	0	10 20:38	15	12. Papradno	13	2	0 11	22:80	6
13. Častkovce	15	4	1	10 18:34	13	13. Z. Kostolany	13	1	0	12 13:85	3
14. Chynorany	15	3	2	10 29:74	11	14. D. Vestenice	13	0	0	13 0:153	0
15. Streženie	15	3	1	11 15:36	10						
16. Šimonovany	15	2	0	13 22:88	6						

Zástupcovia turistov Papradna preberajú z rúk starostu obce ocenenie.

Pozvanie na štefanskú prechádzku

Turisti obce Papradno vás pozývajú na štefanskú prechádzku. Zraz účastníkov je 26. 12. 2014 o 13.00 hodine na Vrchovej pri križi.

Trasa prechádzky: Štiavnická kaplnka, opekanie na Kopanici pri altánku, zástavka na kolibe a návrat domov.

Naši hokejbalisti nezaháľajú ani počas zimných večerov a usilovne trénujú. Všetci dúfame, že sa ihrisko v zime premení na klzisko.

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č. 315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing. Věra Lališová, e-mail: viera.lalisova@csspapradno.sk, Ing. Anna Pozníková, Mgr. Denisa Macošincová, Bc. Petra Mikytová, e-mail: papradno@papradno.sk. **Priprava pre tlač:** Viera Petříková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolené Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg. číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Cena výtlačku:** bezplatne.